

De omgang van profeet Mohammed met mensen

Vrijdag khoetba door dr. Zahid Aziz, voor Lahore Ahmadiyya UK, 22 oktober 2021

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٥٦﴾

“En Wij hebben u (o Profeet) niet gezonden, dan als een genade voor de volken (*rahmatun lil-‘alamīn*).” — 21:107

Meteen aan het begin van de koran wordt Allah beschreven als ‘de Heer der werelden’, Heer van de *‘alamīn*. Dit wordt gevolgd door de beschrijvingen *Rahmān* en *Rahīm*. Deze beide wijzen op de grote barmhartigheid van Allah. Het bovenstaande vers brengt Allah’s barmhartigheid of *rahmat* in verband met de *‘alamīn*, d.w.z. ‘de werelden’ of ‘de volkeren’. Allah toont Zijn barmhartigheid tegenover alle werelden en alle volkeren door profeet Mohammed (s.a.w.s.) als een genade van Hem naar hen allemaal te sturen. Profeet Mohammed (s.w.a.s.) weerspiegelde dus Allah’s barmhartigheid op de wereld in hoe hij andere mensen behandelde.

Een ander vers over de Profeet (s.a.w.s.) gaat als volgt:

“Waarlijk is er een Boodschapper uit jullie midden tot jullie gekomen; erg pijnlijk voor hem (of, zeer moeilijk voor hem te dragen) is dat jullie in leed verkeren, hoogst bezorgd (is hij) om jullie, voor de gelovigen (is hij) vol compassie, barmhartig.” — 9:128

Vóór de afsluitende woorden, ‘voor de gelovigen (is hij) vol compassie, barmhartig’, worden alle mensen aangesproken via het woord ‘jullie’. Profeet Mohammed (s.a.w.s.) is zelf een van die mensen, zoals aan het begin van het vers wordt gezegd. De moeilijkheden en problemen waarmee de mensen werden geconfronteerd, hun verslechterde morele toestand en hun verkeerde daden, drukten zeer zwaar op hem. Hij maakt zich vooral zorgen om hun welzijn. En als laatste wordt zijn relatie met de gelovigen genoemd, dat hij vol compassie en barmhartig tegenover hen was, *ra’ūf-un rahīm-un*. Vele andere verzen van de koran zeggen ons dat Allah zelf deze twee eigenschappen bezit, namelijk vol compassie en barmhartig, *ra’ūf-un rahīm-un*, tegenover de hele mensheid (2:143, 22:65). Een ander vers maakt via andere woorden zeer duidelijk dat Allah compassievol en barmhartig, *ra’ūf-un rahīm-un*, is tegenover de hele mensheid. Er staat in dat vers (16:7) dat Allah dieren heeft geschapen die ‘uw zware lasten naar streken dragen die u niet zou kunnen bereiken, maar met leed voor uzelf. Waarlijk, jullie Heer is vol compassie, Barmhartig,’ (16:7).

In hetzelfde hoofdstuk 16 wordt het volgende gezegd over degenen die profeet Mohammed (s.a.w.s.) en de moslims vervolgden en boze plannen tegen hen koesterden. Het vers zegt dat Allah hen op deze wereld zou vernederen, of hen zou verrassen met Zijn straf, of hen zou vastgrijpen zodat ze niet konden ontsnappen, of dat Allah hun aantal en macht geleidelijk zou

doen afnemen. Maar onmiddellijk daarna zegt de koran: ‘Uw Heer is zeker vol compassie, genadig,’ (16:47). Deze verzen werden geopenbaard vóór de Hidjra van de Profeet (s.a.w.s.) toen hij nog in Mekka woonde. En dit is alles kwam later ook zo uit. De tegenstanders verloren de verschillende veldslagen die ze tegen de moslims voerden. En tegen de tijd dat Mekka werd veroverd was hun aantal, hun macht en moreel zo ver afgenomen, dat ze zich zonder te vechten overgaven. Het was op dat moment dat Allah Zijn eigenschappen van compassie en genade toonde via profeet Mohammed (s.a.w.s.). De Profeet (s.a.w.s.) vergaf toen al hun misdaden en liet hen zonder enige straf ongemoeid. Allah is *ra’ūf-un raḥīm-un* en profeet Mohammed (v.z.m.h.) weerspiegelde deze kwaliteiten door ook *ra’ūf-un raḥīm-un* te zijn tegenover de mensen, zowel tegenover zijn eigen volgelingen als tegenover zijn vijanden.

Ik zal in dit verband enkele voorvallen uit zijn leven noemen. Een joodse geleerde had eens wat geld geleend aan profeet Mohammed (s.a.w.s.). Hij vroeg toen zijn geld terug. De Profeet (s.a.w.s.) zei: ‘ik heb geen geld dat ik u kan geven.’ Hij zei: ‘Mohammed, ik ga hier niet weg voordat u hebt betaald wat u me schuldig bent.’ De Profeet (s.a.w.s.) zei: ‘goed, ik zal bij u blijven.’ Dus bleef hij bij hem tijdens de *zuhr-*, *‘aṣr-*, *maghrib-* en *‘ishā-*gebeden, en de volgende ochtend tijdens de *fajr-*gebeden. Zijn metgezellen bedreigden de jood en zeiden hem dat ze hem buiten zouden zetten. Toen de Profeet (s.a.w.s.) dit zag, hield hij hen tegen. Ze zeiden: ‘O Boodschapper van Allah, kan een jood u ophouden?’ Hij zei: ‘Allah heeft mij verboden om onrecht te doen aan een ieder die onder ons verdrag van veiligheid staat, en zulke mensen [de woorden ‘zulke mensen’ kunnen ook betekenen ‘en ieder ander’].’

Toen de zon opkwam, zei de jood: ‘Ik getuig dat er geen God is dan Allah, en ik getuig dat u de Boodschapper van Allah bent. Ik geef de helft van mijn bezit op de weg van Allah. Ik zweer bij Allah dat ik deed wat ik deed alleen omdat ik u testte om te zien of de deugden die in de Thora over de beloofde profeet zijn opgetekend in u worden gevonden of niet. De Thora zegt: ‘Hij zal niet grof zijn in taal noch hard van hart, noch zal hij luid schreeuwen op straat, noch zal hij zich overgeven aan vuile praat.’ Hier is mijn eigendom. U mag er elk bevel over geven.’ (*Mishkat, Kitab-ul-Fitan*, hfst. Deugden en gewoonten van de Heilige Profeet’, sec. 3)

In deze hadies maakte de joodse geleerde gewag van een profetie over de Profeet (s.a.w.s.) die in de Thora staat. Het is mogelijk dat hij verwijst naar het volgende in het boek Jesaja, waar God zegt: ‘Hier is Mijn dienaar, die ik hooghoud, mijn uitverkorene in wie ik genoeg heb; Ik zal mijn Geest op hem leggen, en hij zal gerechtigheid brengen aan de volken. Hij zal niet uitroepen of schreeuwen, of zijn stem verheffen op straat. ... In getrouwheid zal hij gerechtigheid voortbrengen; hij zal niet aarzelen of ontmoedigd worden totdat hij gerechtigheid op aarde vestigt. In zijn leer zullen de eilanden hun hoop vestigen,’ (Jesaja, 42:1–4). Jesaja leefde ongeveer 1300 jaar voor de profeet Mohammed (s.a.w.s.).

Safiyyah was een van de vrouwen van profeet Mohammed (s.a.w.s.) en zij was een joodse. Hafsah was een andere vrouw van de Profeet (s.a.w.s.). Zij was van zijn eigen stam van de Qoerash en een dochter van 'Oemar. Hafsah betitelde Safiyyah ooit minachtend als 'dochter van een jood'. Er staat in een hadies: 'Het nieuws bereikte Safiyyah dat Hafsah zei: 'de dochter van een jood'. Dus huilde ze. Toen kwam de Profeet (s.a.w.s.) naar haar toe terwijl ze aan het huilen was. Toen vroeg hij: 'waarom huilt u?' Ze zei: 'Hafsah zei tegen mij dat ik de dochter van een jood ben.' Toen zei de Profeet(s.a.w.s.): 'En u bent de dochter van een profeet, en uw oom is een profeet, en u bent getrouwd met een profeet. Waar pocht zij dan tegenover u over?' Toen zei hij: 'vrees Allah, O Hafsah.' (*Tirmidhi*, boek 49: 'Deugden', hadies 4268)

Volgens een andere versie van deze hadies hadden de echtgenotes van profeet Mohammed (s.a.w.s.) 'A'ishah en Hafsah (die dochters waren van Aboe Bakr en 'Oemar) over Safiyyah gezegd: 'wij zijn meer geëerd bij de Boodschapper van Allah dan zij,' en 'wij zijn de vrouwen van de Profeet en zijn nichten'. Hierop zei de Profeet (s.a.w.s.) tegen Safiyyah: 'waarom zei u niet (tegen hen): hoe kunnen jullie beter zijn dan ik als mijn man Mohammed is, mijn vader Aaron is en mijn oom Mozes is?' (*Tirmidhi*, boek 49: 'Deugden', hadies 4266)

Profeet Mohammed (s.a.w.s.) vroeg Safiyyah om tegen Hafsah en Aishah (Allah zij tevreden met hen allen) te zeggen dat zij familie was van drie profeten. Van twee profeten via afstamming en van één door huwelijk, terwijl Hafsah en 'A'isha familie waren van slechts één profeet! Over dit zelfde onderwerp, over de joodse vrouw van de Profeet (s.a.w.s.), op wie de andere vrouwen neerkeken, is er een andere hadies van 'A'ishah: 'De kameel van Safiyyah was uitgeput en Zainab had een overschot aan rijdieren. De Boodschapper van Allah (s.a.w.s.) zei tegen Zainab: 'geef haar de kameel.' Ze zei: 'moet ik die jodin (iets) geven?' Daarop werd de Boodschapper van Allah (s.a.w.s.) boos en hij bleef bij haar weg tijdens (de maanden van) Dhu al-Hijjah, Muharram en een deel van Safar.' (*Abu Dawud*, boek 42: *Kitab-al-Soennah*, hoofdstuk 4, hadies 4602). Dit laat zien hoe ontevreden profeet Mohammed (s.a.w.s.) was dat men op zo'n wijze sprak over een persoon, omdat die tot een bepaalde religieuze groep behoorde.

Profeet Mohammed (s.a.w.s.) was altijd nederig met betrekking tot zijn status. Het volgende is overgeleverd: 'Er kwam een man bij de Boodschapper van Allah (s.a.w.s.) en zei (hem aansprekende als): 'o beste van de schepping (*khair al-bariyya*)!' Daarop zei de Boodschapper van Allah (s.a.w.s.): 'Dat is Abraham, vrede zij met hem.' (*Sahih Muslim*, boek 43: 'Deugden', hoofdstuk 41, hadies 2369a)

Een andere overlevering gaat als volgt: 'Oemar zei: ik hoorde de Profeet zeggen: 'overdrijf niet door mij te prijzen zoals de christenen de zoon van Maria prezen, want ik ben slechts een dienaar van Allah. Noem mij daarom de dienaar van Allah en Zijn Boodschapper.' (Bukhari, boek 60: Profeten, hoofdstuk 48, hadith 3445)

Hiermee in overeenstemming verwijzen moslims naar de Profeet (s.a.w.s.) als '*abdoe-hoo wa rasooloeh*. Moslims hebben hem nooit verheven in een categorie die verder gaat dan die van

een sterfelijk mens. Er zijn echter bepaalde moslims die overdrijven en hem bepaalde bovennatuurlijke eigenschappen toedichten die de koran niet ondersteunt.

We bidden dat Allah ons in staat zal stellen de ware leringen van Zijn Heilige Boek en Zijn Profeet te volgen. *Âmîn*.

Gepubliceerd door: *IslamLab*

Vertaald door: Reza Ghafoerkhan